

Изх. № 111/16.01.2018 г.

ДО
Д-Р ХАСАН АДЕМОВ,
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА ПО
ТРУДА, СОЦИАЛНАТА И
ДЕМОГРАФСКАТА ПОЛИТИКА
ПРИ 44-ТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

На Ваш изх. № КТСП-853-08-1 от 11.01.2018 г.

УВАЖАЕМИ Д-Р АДЕМОВ,

Във връзка с представеният ни Законопроект за изменение и допълнение на Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност, № 802-01-1, внесен от Министерски съвет на 02.01.2018 г. изразяваме следното

СТАНОВИЩЕ:

Принципно не възразяваме против предложения Законопроект за изменение и допълнение на Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност (ЗИД на ЗТМТМ), № 802-01-1, внесен от Министерски съвет на 02.01.2018 г.

Доколкото в този ЗИД на ЗТМТМ не се засяга облекчаване на режима по вноса и наемането на чуждестранни работници, с оглед на нуждите на пазара на труда, предлагаме в ЗТМТМ да бъдат направени и приети следните допълнителни изменения:

1. Да измени ограничението (в чл. 7, ал. 1, т. 2) общият брой на гражданите на трети държави, работещи за местния работодател, да не надвишава 10 на сто от средносписъчната численост на наетите по трудово правоотношение български граждани. Спецификата на българския пазар на труда занапред ще увеличи броя на случаите, в които ще се налага прилагане на изключението по чл. 14, ал. 1 от ЗТМТМ. В тази връзка и като имаме предвид целесъобразността и потребностите на българските работодатели при липсата на персонал с подходяща квалификация, предлагаме изменение в чл. 7, ал. 1, т. 2 от ЗТМТМ с оглед на завишаване на предвиденото ограничение от 10 на 30 на сто. По този начин ще отпадне необходимостта при доказана целесъобразност да се налага изискването на

становища от съответните държавни органи, както и от представителните организации на работодателите и на работниците и служителите на национално равнище, от творчески съюзи, спортни федерации и национални спортни организации, от органите на местното самоуправление, както и разглеждането и разрешаването индивидуално на всеки конкретен случай. Освен процесуална и времева икономия подобно изменение ще представлява намаляване на административната тежест както за бизнеса, така и за държавата в лицето на МТСП. Освен изложеното ограничение от 10 на сто пречи на малките и средни предприятия да наемат нужното им количество работници най-вече в случаите на новосъздадени предприятия.

2. В чл. 7, ал. 4 думите „за не повече от 12 месеца“ да се изменят на „за не повече от 24 месеца“ – тази промяна цели повече ефективност при полагане на труд от чуждестранния работник. В случаите на наемане на лица от отдалечени страни като Индия и Виетнам транспортните разходи до България сериозно влияят на финансовото натоварване на работодателя и за него ще е по-ефективно тези разходи да се разпределят за по-продължителен период от време.
3. В чл. 7, ал. 5 и в чл. 15, ал. 3 думите „три години“ да се променят на „пет години“. Мотивите за това предложение са аналогични на тези по предходната точка.
4. В чл. 18, ал. 2 думите „може да се актуализира ежегодно“ да се променят с „да се актуализира на всяко тримесечие“. Динамиката на пазара на труда, особено в сферата на високите технологии налага актуализация на списъка на професиите, за които се издава разрешението за пребиваване и работа тип "Синя карта на Европейския съюз“, да се извършва на по-кратък период от диспозитивно предвиждания едногодишен.
5. Предлагаме също в чл. 24, ал. 2 думите „от 90 дни“, както и „в рамките на календарната година“ да се заличат. Сезонът в зимният туризъм се разпростира в рамките на две календарни години. Поради това, със заличаването на „в рамките на календарната година“ ще се премахне задължението всеки работодател в сферата на зимния туризъм да подава заявление за предоставяне на решение по чл. 24, ал. 1 за едни и същи работници за един и същ сезон два пъти, поради изтичането на календарната година.

С УВАЖЕНИЕ,

ВАСИЛ ВЕЛЕВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА УС НА
АСОЦИАЦИЯ НА ИНДУСТРИАЛНИЯ
КАПИТАЛ В БЪЛГАРИЯ

